

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-146/18-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Marine Kosović Marković, predsjednice vijeća, Lidije Vukičević i mr. sc. Inge Vezmar Barlek članica vijeća, te sudske savjetnice zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatskog Telekom d.d. Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9., kojeg zastupa opunomoćenica dipl.iur., protiv rješenja tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9., klasa: UP/I-344-03/15-11/596, urbroj: 376-10-18-12 od 12. ožujka 2018., uz sudjelovanje zainteresirane osobe Općine Budinščina, koju zastupa odvjetnik Vinkovci, radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i utvrđivanje naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj dana 12. rujna 2018.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništavanje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/15-11/596, urbroj: 376-10-18-12 od 12. ožujka 2018.

II. Ova presuda će se objaviti u Narodnim novinama.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem pod točkom I. izreke utvrđeno je da je tužitelj infrastrukturni operator za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu na nekretninama poblje navedenim u izreci tog rješenja koje se nalaze u k.o. Budinščina, k.o. Gotalovec i k.o. Zajezda. Pod točkom II. izreke naprijed navedenog rješenja utvrđeno je što čini EKI i drugu povezanu opremu te je pod točkom III. izreke tužitelj obvezan zainteresiranoj osobi plaćati visinu naknade za pravo puta u iznosu od 4.577,99 kn počevši od 22. prosinca 2015.

Tužitelj u tužbi navodi da tuženik tvrdi da mu se Općina Budinščina dana 22. prosinca 2015., obratila, sukladno odredbi članka 28. stavka 6. Zakona o elektroničkim komunikacijama te u smislu odredbe članka 5. stavka 1. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta koji je bio na snazi u vrijeme pokretanja tog upravnog postupka odnosno starog Pravilnika. Ističe da je nakon što je zaprimio zaključak HAKOM-a udovoljio traženju istog te dostavio potrebnu dokumentaciju. Međutim, obveza na plaćanje naknade za pravo puta izračunata je za razdoblje od zaprimanja zahtjeva općine. Smatra da je bilo potrebno nedvojbeno utvrditi dan zaprimanja urednog zahtjeva Općine u smislu odredbe članka 40. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku na koju odredbu upućuje. Navodi da sukladno

članku 5. stavku 2. Pravilnika, zahtjev Općine već na samom početku postupka mora sadržavati podatke o podnositelju zahtjeva, operatoru za kojeg se pretpostavlja da je infrastrukturni operator i o nekretninama i/ili području za koje se podnosi, a što zahtjev nije sadržavao pa kako je tuženik u obrazloženju zaključka naveo kako je tek dana 17. veljače 2017., zaprimio zahtjev Općine za nadležnim postupanjem tuženika to se nije mogla računati obveza plaćanja naknade s datumom 22. prosinca 2015., već tek po zaprimanju zahtjeva od 17. veljače 2017. Predlaže da se osporeno rješenje poništi.

Tuženik u odgovoru na tužbu ističe da je datum zaprimanja zahtjeva 22. prosinac 2015., od kojeg datuma je tužitelju, po mišljenju tuženika, pravilno utvrđena obveza plaćanja predmetne naknade, a sve sukladno odredbi članka 28. stavka 6. ZEK-a. U prilog tome poziva se na praksu ovog Suda izraženu u presudi, poslovni broj: UsII-303/17 od 25. siječnja 2018. u kojem je Sud već zauzeo stajalište prema kojem je tuženik obavezan platiti naknadu od dana kad je Općina podnijela zahtjev, čemu je ovdje udovoljeno. Predlaže tužbeni zahtjev odbiti.

Zainteresirana osoba, iako uredno pozvana, nije dostavila Sudu odgovor na tužbu.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Osporeno rješenje doneseno je na temelju odredbe članka 28. stavka 6. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“, broj 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14., 72/17. - dalje ZEK) prema kojoj upravitelj općeg dobra ili vlasnik nekretnine može od tuženika tražiti utvrđivanje infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu koja je izgrađena na općem dobru ili na nekretninama iz članka 27. stavka 1. ZEK-a te utvrđivanje količine i vrste takve infrastrukture i visine naknade za pravo puta.

Tuženik je osporeno rješenje donio temeljem zahtjeva zainteresirane osobe koji je zaprimljen kod tuženika 22. prosinca 2015.

Točno je da je u vrijeme podnošenja zahtjeva bio na snazi članak 5. stavak 1. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta („Narodne novine“, broj 152/11. i 151/14. – dalje u tekstu Pravilnik) prema kojem je bilo propisano da upravitelj općeg dobra ili vlasnik nekretnina može pred tuženikom pokrenuti postupak utvrđivanja infrastrukturnog operatora za EKI iz članka 2. stavka 1. tog Pravilnika pri čemu upravitelj općeg dobra ili vlasnik nekretnina ima pravo odabrati hoće li se visina naknade za pravo puta odrediti na način kako je to određeno u stavcima 1. ili 5. članka 7. istog Pravilnika. Prema stavku 2. istog članka Pravilnika po utvrđivanju infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta HAKOM će izdati potvrdu o pravu puta infrastrukturnom operatoru osim u slučaju ako upravitelj općeg dobra ili vlasnik nekretnine ugovore korištenje općeg dobra ili vlastitih nekretnina s infrastrukturnim operatorom putem drugih važećih propisa (stavak 3.).

Povodom zahtjeva zainteresirane osobe tuženik je tijekom postupka od tužitelja zaključkom od 20. ožujka 2017., zatražio da se isti očituje pisanom izjavom da li posjeduje izgrađenu EKI na području predmetne Općine, kao i da dostavi kompletni geodetski elaborat na katastarskim podlogama u digitalnom obliku za predmetnu cjelokupnu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu, trase kabelske kanalizacije, trase kabela u zemlji bez kabelske kanalizacije i trase nadzemnih kabela na cjelokupnom administrativnom području Općine, popunjenu Tablicu 1 za svaku pojedinu katastarsku česticu na području Općine na kojoj je izgrađena EKI : kompletan geodetski elaborat u tiskanom obliku. Također od tužitelja je zatraženo da dostavi izvratke iz zemljišnih knjiga za predmetne katastarske čestice na kojima je predmetna EKI izgrađena kao i uporabnu dozvolu ako ju posjeduje ili ovjerenu izjavu ovlaštenog predstavnika da se koristi predmetnom EKI bez sudskog spora s upraviteljem općeg dobra ili vlasnikom nekretnine na kojoj je predmetna infrastruktura izgrađena. Po navedenom zaključku tužitelj je postupio i dostavio tražene podatke nakon čega je tuženik donio osporeno rješenje te tužitelja utvrdio infrastrukturnim operatorom za EKI i drugu

povezanu opremu na predmetnim nekretninama. Ujedno je utvrđena i visina naknade za pravo puta za nekretnine поближе označene u točki I. izreke osporenog rješenja koje su u vlasništvu Općine Budinščina time da je obveza plaćanja naknade utvrđena od 22. prosinca 2015., dakle, od dana zaprimanja tog zahtjeva. U vrijeme kada je zainteresirana osoba podnijela zahtjev odnosno u vrijeme zaprimanja predmetnog zahtjeva od strane tuženika još nije bila na snazi izmjena i dopuna Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta iz 2017. godine („Narodne novine“, broj 95/17.).

Prema odredbi članka 9. stavka 2. navedenog Pravilnika o izmjenama i dopunama Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta postupci započeti po ranijem Pravilniku o potvrdi i naknadi za pravo puta dovršit će se po odredbama ovog Pravilnika. Proizlazi dakle da je prijelaznom odredbom reguliran dovršetak postupaka koji su u tijeku, dakle, ne utječe se na materijalnopravno dovršenu situaciju, jer stranke (ni tužitelj ni zainteresirana osoba) nisu stekle pravo prema odredbama ranijeg propisa, nego je o njihovom pravu/obvezi tek potrebno odlučiti. Slijedom navedenog, po ocjeni ovog Suda, pravilno je tuženik, imajući u vidu naprijed navedenu prijelaznu odredbu, primijenio odredbu članka 5. stavka 4. Pravilnika, prema kojoj će HAKOM za razdoblje od zaprimanja zahtjeva, rješenjem utvrditi infrastrukturnog operatora, količinu i vrstu elektroničke komunikacijske infrastrukture koja je izgrađena na nekretninama iz stavka 1. te visinu godišnje naknade za pravo puta.

Odredba članka 40. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09., dalje: ZUP), na koju se tužitelj poziva određuje trenutak u kojem se postupak smatra pokrenutim (a koji je vezan uz urednost zahtjeva), dok je pokretanje postupka na zahtjev stranke regulirano odredbom članka 41. ZUP-a. Urednost zahtjeva prema ocjeni ovog Suda, treba procijeniti u odnosu na propise mjerodavne za konkretan slučaj, no to nužno ne znači da uz zahtjev moraju biti priloženi svi dokazi potrebni za rješavanje upravne stvari, nego je daljnje dokaze moguće pribaviti i u tijeku upravnog postupka. U svezi s tim Sud upućuje na odredbu članka 47. stavak 2., 3. i 4. ZUP-a.

Slijedom navedenog, Sud je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) presudio kao pod točkom I. izreke presude.

Odluka o objavi presude (točka II. izreke), donesena je na temelju odredbe članka 14. stavka 8. ZEK-a.

U Zagrebu 12. rujna 2018.

Predsjednica vijeća
Marina Kosović Marković, v.r.

Za točnost otpremljenog ovlaštenu službenik

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	27.9.2018. 8:35:39		
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.		
034-07/18-01/53	-04		
Uredbeni broj:	Pril.	Vrij.	
437-18-3	Spis	0	

